

บทความวิจัย

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

มักตา จะปะกียา*, ชิดชนก เชิงเชาว์**, เกษตรชัย และหีม***

*นักศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

**รองศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และสถานวิจัยนวัตกรรมการศึกษาและการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

***รองศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญ และเพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อ.เมือง จ.ปัตตานีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ใน อ.เมือง จ.ปัตตานี ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสำหรับครู จำนวน 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยายและสถิติเชิงอ้างอิง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์อิทธิพล โดยใช้โปรแกรม LISREL ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.ระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยภาพรวม พบว่าครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง (Mean=4.04) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านสมรรถนะหลัก ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคะแนนสูงสุด (Mean=4.22) รองลงมาตัวบ่งชี้ด้านการบริการที่ดี (Mean=4.21) สำหรับองค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงาน โดยตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean=4.05) รองลงมา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน (Mean=4.03)

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=298.61$, $df=114$, $p=.00$, $GFI=.93$, $AGFI=.88$, $CFI=.99$, $SRMR=.010$, $RMSEA=.062$, $NFI=.98$) เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูงที่สุดคือ ตัวแปรด้านปัจจัยแรงจูงใจ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .54 และ .41 ตามลำดับ รองลงมาคือตัวแปรด้านปัจจัยค้ำจุน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .40 และ .36 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญ, สมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

Research

*A Causal Model of Competency of Ordinary Teachers in Islamic Private
Schools Under Office of the Private Education, Muang District, Pattani
Province*

Makta japakiya, Chidchanok Churngchou**, Kasetchai laeheem****

**M.A. *Graduate Master of Education (Educational Research and Evaluation) Prince of songkla University,
Pattani Campass*

*** Assoc.Prof.Dr. Faculty of Education and Research Center for Educational Innovations and Teaching
and Learning Excellence Prince of Songkla University, Pattani campus*

**** Assoc.Prof.Dr. Faculty of Liberal Arts Prince of songkla University, Hadyai Campass*

Abstract

The purpose of this research were to 1) Study level of the relationship of competency of teacher in islamic private school office of the private education muang district pattani provience 2) to development and to variable of a causal model relationship of competency of teacher in islamic private school office of the private education muang district pattani provience The sample of this study was 420 teacher of academic year 2017. Results were the following 1. Performance Level of Teachers of Islamic Private Schools Overall, the teachers' performance was at the high level (Mean = 4.04). Ethics and Code of Conduct for Teachers The highest average score was (Mean = 4.22), followed by the good service indicator (Mean = 4.21) for the performance component. By the indicator of student development. The average score was (Mean = 4.05), followed by class management (Mean = 4.03) 2. The results of model validation of the causal relationship model of teachers' Islamic private teacher performance. The results showed that the model was consistent with the empirical data. Determine the level of harmony between the models and the empirical data($\chi^2=298.61$, $df=114$, $p=.00$, $GFI=.93$, $AGFI= .88$, $CFI= .99$, $SRMR= .010$, $RMSEA =.062$, $NFI = .98$) . When considering the direct influence that affects the core competency variables and line performance, the variables that directly influence the core competencies and the performance of the line work. The highest level was motivation factor. The influence variables were .54 and .41, respectively. The effect sizes were .40 and .36, respectively.

Keywords: A Causal Model of Competency of Ordinary Teachers, Competency of Ordinary Teachers in Islamic Private School

บทนำ

การพัฒนาประเทศโดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาการโดยเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับโดยมุ่งเน้นที่ตัวครูคุณภาพเป็นด้านหลักเพื่อเป็นกลไกการพัฒนาผู้เรียนและคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน (พิณสุตาสิริธรรี, 2552) ดังนั้นการพัฒนาครูจึงมีความสำคัญมากเพราะครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะสร้างเด็กให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เป็นคนดีคนเก่ง เพราะฉะนั้นครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีหลักการมีอุดมการณ์มีใจรักในการสอนใฝ่หาความรู้สร้างความรู้จากความเป็นจริงถ้าครูขาดการพัฒนาตนเองครูก็ไม่สามารถที่จะพัฒนานักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายได้เลยสิ่งที่จะทำให้ทราบว่าครูเหล่านั้นมีคุณภาพหรือไม่อย่างหนึ่งที่สามารถตรวจสอบได้คือสมรรถนะของครู

สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กรที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการบริหารบุคคลในหน่วยงานทางการศึกษาจึงมีการนำแนวคิดการพัฒนาบุคคลโดยยึดหลักสมรรถนะไปใช้ในสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยได้กำหนดกรอบสมรรถนะครูไว้ 2 ด้านคือสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานสมรรถนะหลักประกอบด้วยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานการบริการที่ดีการพัฒนาตนเองการทำงานเป็นทีมและจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู ส่วนสมรรถนะประจำสายงานประกอบด้วยการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผู้เรียนการบริหารจัดการชั้นเรียนการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนภาวะผู้นำครูและการสร้างสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญหรือสอนศาสนาควบคู่ ประสบปัญหาอัตราการเข้าออกของครูค่อนข้างสูงเพราะโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนไม่เท่าเทียมกับโรงเรียนรัฐบาลจึงทำให้ครูที่มีวุฒิและความชำนาญในการสอนไม่สนใจที่จะปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน

ประเภทสามัญหรือสอนศาสนาควบคู่สามัญโดยมักจะปฏิบัติการสอนในช่วงระยะเวลาสั้นๆหากมีโอกาสมักจะหางานที่มีสวัสดิการเงินเดือนตำแหน่งรายได้พิเศษที่ดีกว่าเดิมหรือหาทางในการสอบบรรจุประกอบกับในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเหตุการณ์ความไม่สงบมาโดยตลอดตั้งแต่เดือนมกราคมพุทธศักราช 2547 รัฐจำเป็นต้องเปิดสอบบรรจุเป็นระยะๆเพราะอัตราข้าราชการครูที่มีอยู่ในพื้นที่มีแต่ตำแหน่งเท่านั้น (สำนักบริหารงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน,ม.ป.ป.: 32) ดังนั้นครูผู้สอนทุกคนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จึงจำเป็นต้องได้รับการประเมินสมรรถนะของตนเองเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพมากที่สุดครูต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่มีคุณภาพเพราะการสอนถือว่าเป็นการให้ความรู้และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆอยู่ตลอดเวลาให้ทันกับสถานการณ์สมรรถนะของครูก็เป็นส่วนที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ตลอดเวลาและจำเป็นต้องมีครูผู้สอนที่มีความรู้และที่สำคัญการสอนจะบรรลุผลได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับสมรรถนะของครูว่ามีความสามารถเพียงใดที่จะนำผู้เรียนให้มีคุณภาพทางการศึกษาและทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนได้อย่างชัดเจนในอนาคตต่อไป

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามถึงร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงทำให้สถาบันทางการศึกษามีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งสังกัดรัฐบาลและเอกชนโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนจะมีการจัดการเรียนการสอน 2 ประเภท คือ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญและโรงเรียนเอกชนประเภทสอนศาสนาควบคู่สามัญ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนได้นำไปพิจารณาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อ

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมากยิ่งขึ้นอีกทั้งยังช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงสมรรถนะของครูและหาวิธีการพัฒนาส่งเสริมผู้ที่จะมาเป็นครูให้มีคุณภาพและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญต่อไป

คำถามวิจัย

1.สมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีอยู่ในระดับใด

2.โมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีมีลักษณะอย่างไร และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ทุกปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาของแต่ละด้าน สามารถใช้เป็นปัจจัยสำคัญตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

2. ปัจจัยทุกตัวที่นำมาใช้ในการศึกษาตามโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสามารถมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1.การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ทั้งหมด 9 โรงเรียน

2. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยศึกษา 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลังของครู ปัจจัยแรงจูงใจ และปัจจัยค่าจ้าง และศึกษาผลของสมรรถนะครู ได้แก่ สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประชากร คือครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ทั้งหมด 9 โรงเรียน จำนวน 583 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 420 คน ขั้นตอนแรก ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ทั้งหมด 9 โรงเรียน ขั้นตอนที่สอง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายให้ได้จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 420 คน จากประชากรทั้งหมด 583 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ (observed variable) จำนวน 20 ตัวแปร และตัวแปรแฝง (latent variable) จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยภูมิหลังของครู วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัว ประกอบด้วย อายุ ระดับวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์ฝึกอบรม 2) ปัจจัยแรงจูงใจ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 2 ตัว ประกอบด้วยแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก 3) ปัจจัยค่าจ้าง วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัว ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารงาน ภาวะผู้นำ

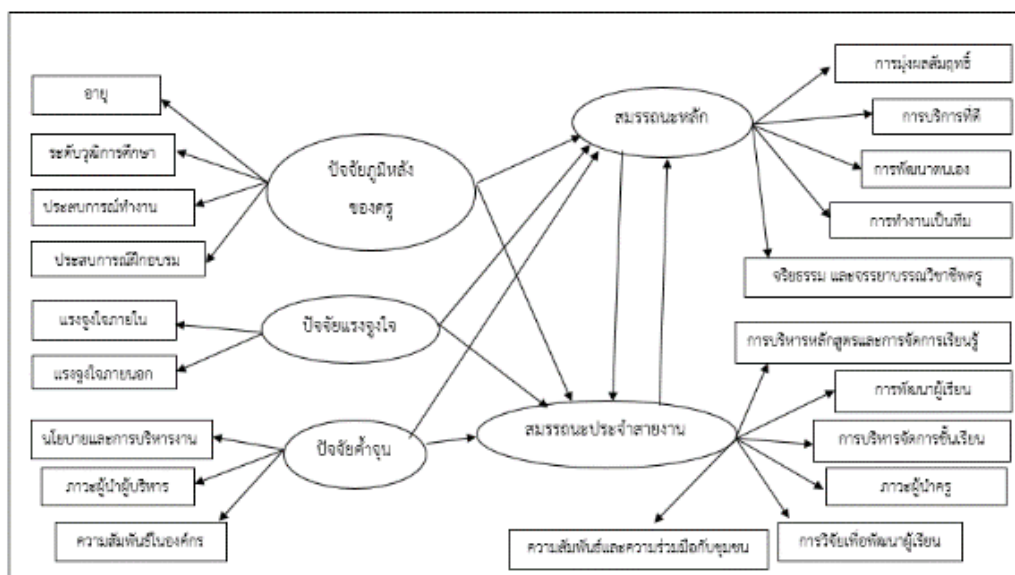
ของผู้บริหารและความสัมพันธ์ในองค์กร 4) สมรรถนะหลัก วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 5 ตัว ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดีการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม จรรยาบรรณ 5) สมรรถนะประจำสายงาน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 6 ตัว ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อบูรณาการและสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยของการศึกษาในครั้งนี้ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัด

ปัตตานีซึ่งสรุปได้ว่าโมเดลของผู้วิจัยประกอบด้วยตัวแปรแฝงจำนวน 5 ตัวแปรได้แก่ (1) ปัจจัยภูมิหลังของครู ประกอบด้วย อายุ ระดับวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์ฝึกอบรม (2) ปัจจัยแรงจูงใจประกอบด้วยแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก (3) ปัจจัยค้ำจุน ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารงาน ภาวะผู้นำของผู้บริหารและความสัมพันธ์ในองค์กร (4) สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดีการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม จรรยาบรรณ (5) สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้ เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้

ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสำหรับครูจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่สอน ระดับวุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน ประสบการณ์การฝึกอบรม เงินเดือน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน ตอนที่2) แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบสมรรถนะหลัก ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีมด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และสมรรถนะประจำสายงาน ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็น เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่าตอนที่3) แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย ปัจจัยแรงจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน ซึ่งเป็นเป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
2. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของสมรรถนะครูสามัญ
3. ผลการพัฒนาและตรวจสอบความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

1.1 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยภาพรวมพบว่าครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง (Mean=4.04) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบด้านสมรรถนะหลักโดยรวมอยู่ในระดับสูง (Mean=4.13) โดยตัวบ่งชี้ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean=4.22) รองลงมาตัวบ่งชี้ด้านการบริการที่ดี และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Mean=4.21, 4.13) ตามลำดับ

1.2 องค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง (Mean=4.22) โดยตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean=4.05) รองลงมา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Mean=4.03, 4.00) ตามลำดับ

2. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดสมรรถนะของครูสามัญ

ผลการตรวจสอบโมเดลพบว่า ดัชนีความสอดคล้อง (Model fit) ของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 22.99 ($p = .520$) ที่องศาอิสระ 24 ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .004 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ .000 และค่า NFI เท่ากับ .99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรซึ่งเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผลการทดสอบความสอดคล้องดังกล่าวเป็นเครื่องยืนยันว่าดัชนีทั้ง ตัวแปรที่สังเกตได้ทั้ง 11 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงด้านสมรรถนะของครู เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง ค่า

น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวชี้วัดทั้ง 11 ตัวมีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ .32 ถึง .52 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) เป็นรายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบด้านสมรรถนะหลัก ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ การพัฒนาตนเอง มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .48 มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านสมรรถนะหลักร้อยละ 45 รองลงมาคือ การทำงานเป็นทีม มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .43 มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านสมรรถนะหลักร้อยละ 61 องค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงาน ตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .52 มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงานร้อยละ 61 รองลงมาคือ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .49 เท่ากัน มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงานร้อยละ 61 และ 66 ตามลำดับ

สำหรับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองพบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าเป็นบวกทั้งสององค์ประกอบ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน พบว่าองค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงานมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเท่ากับ .91 มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบสมรรถนะครูร้อยละ 91 รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านสมรรถนะหลัก มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .88 เท่ากัน มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบสมรรถนะครูร้อยละ 88

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของตัวบ่งชี้สมรรถนะครู พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

อิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการพัฒนาและตรวจสอบความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครู

3.1 ผลการพัฒนาโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วยตัวแปรแฝงภายนอก 3 ตัว คือ ปัจจัยภูมิหลังของครู ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัว คือสมรรถนะครู ประกอบด้วยสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน และมีตัวสังเกตในโมเดลทั้งหมด 20 ตัว

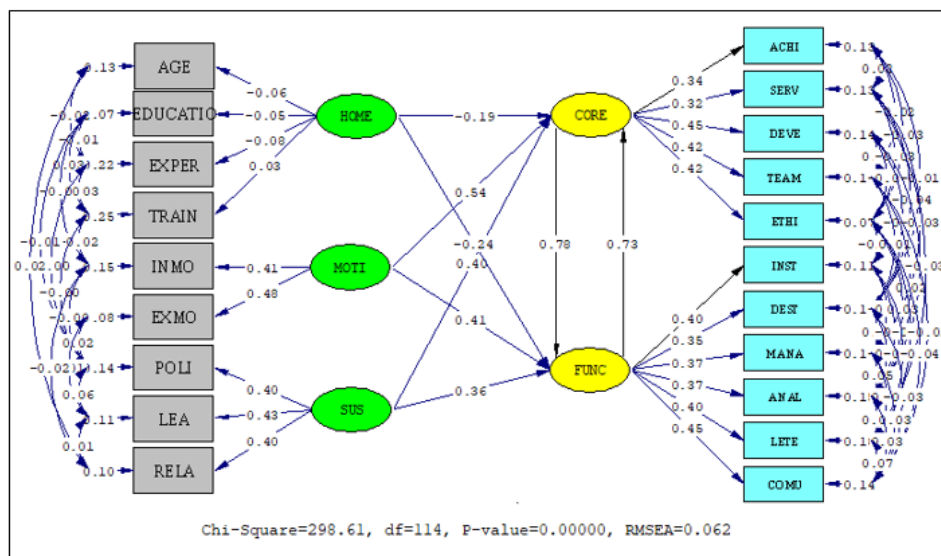
3.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 298.61 ($p = .00$) ที่องศาอิสระ 114 ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .93 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ($AGFI$) เท่ากับ .88 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .99 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน ($SRMR$) เท่ากับ .010 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน ($RMSEA$) เท่ากับ .062 และค่า NFI เท่ากับ .98 ถึงแม้ว่าค่า χ^2 จะมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาค่า χ^2/df ที่มีค่าน้อยกว่า 3 ค่า CFI , GFI และ NFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า $RMSEA$ มีค่าใกล้เคียง .06 ดัชนี $SRMR$ ที่มีค่าต่ำกว่า .08 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Hooper et al., 2008) ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอน

ศาสนาอิสลาม ตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R-SQUARE) ของสมการโครงสร้างของสมรรถนะหลัก มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.98 แสดงว่าตัวแปรในโมเดล ประกอบด้วย 5 ตัวแปรซึ่งร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักได้ร้อยละ 98 เมื่อพิจารณาสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .96 แสดงว่าตัวแปรในโมเดล ซึ่งประกอบด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะประจำสายงาน ได้ร้อยละ 96 ดังภาพที่ 2

ของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

1.ผลการศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จากผลการวิจัยพบว่า ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง (Mean=4.049) และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบพบว่า สมรรถนะหลักโดยรวมอยู่ในระดับสูง (Mean=4.136) โดยตัวบ่งชี้ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคะแนนสูงที่สุด แสดงว่าครูส่วนใหญ่ปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของวิชาชีพครู ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียนทั้งทางกาย วาจา และใจ ดำเนินชีวิตได้ถูกต้องดีงามเหมาะสมกับฐานะของ

ภาพที่ 2 โมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ประเด็นที่ 2. ผลการพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ตนเอง ยึดมั่นในอุดมการณ์ ปกป้องเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของวิชาชีพครู เสียสละอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพครู ดังนั้นสมรรถนะในด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคะแนนสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ อินตะวงศ์ (2554) ครูสายผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง โดยมีตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่อยู่ในระดับสูงคือ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู และยังสอดคล้องงานวิจัยของชูลีพร ใช้ปัญญา (2550) ได้ศึกษา สมรรถนะของครูสุศึกษาที่สอนประถมศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในพบว่า สมรรถนะครูที่มีมากที่สุดคือ ความประพฤติ วินัย คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณและจิตวิญญาณ ซึ่งอยู่ในระดับดีและสอดคล้องงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ด่วงทา (2558,บทคัดย่อ) สมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะหลัก (Core Competency) มีผลการ ประเมินอยู่ในระดับสูงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 โดยด้านที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูงสุด คือ วินัย คุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และการบริการที่ดี ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องงานวิจัยของ อุทัยรัตน์ ทองเนื้อตัน (2558) ได้ศึกษาสมรรถนะของพนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นครปฐม พบว่า สมรรถนะหลัก โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย คือ ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนานตนเอง และด้านการ ทำงานเป็นทีม เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านสมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) โดยรวมอยู่ในระดับสูง(Mean=4.220) โดยตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีคะแนนสูงสุด (Mean=4.050) แสดงว่าครูส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน และมีการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการทำงาน การรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคมให้แก่ผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียนด้วยจะเน้นด้านผลสัมฤทธิ์อย่างเดียวไม่ได้ และครูจะต้องแนะนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน รู้จักช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคนได้ทั่วถึงทันเหตุการณ์ ครูจะต้อง

ยอมรับฟังปัญหาของผู้เรียน และครูจะต้องแนะนำทางเลือกในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธญา สิงห์ทอง (2559) การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน และยังสอดคล้องงานวิจัยของ กนิษฐา คุณมี (2557) ศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1-5 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1-5 โดยรวมอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะพบว่าครูต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านการพัฒนาผู้เรียนและสมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรสมรรถนะครูซึ่งได้รับอิทธิพลทางตรงต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากตัวแปรด้านปัจจัยแรงจูงใจ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก จึงสามารถกล่าวได้ว่าแรงจูงใจของครูจะต้องเกิดจากความรักและความศรัทธาในวิชาชีพครูพร้อมเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู จึงจะส่งผลให้ครูมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานจะต้องสอนอย่างเต็มความสามารถและมีความสุขเมื่อได้ปฏิบัติงาน รู้สึกภูมิใจที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนดังนั้นแรงจูงใจของครูก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นไปด้วย จึงทำให้แรงจูงใจของครูมีผลต่อสมรรถนะครูในการปฏิบัติงานสูง ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของวิภากรณก เต็งประกอบกิจ (2555) แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.49$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความสามารถในการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดเทศบาลเมืองชัยนาทจังหวัดชัยนาท มี

ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2545 ครูทุกคน ต้องปฏิบัติตนให้มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อให้ เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบการจัด การศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้มีการ ประกันคุณภาพภายใน และภายนอกสถานศึกษา พัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงความก้าวหน้าใน วิชาชีพขึ้นอยู่กับผลงานและการพัฒนาตนเอง ทำให้ ครูยุคใหม่ต้องได้รับการอบรมพัฒนาและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงทัศนคติ แนวความคิดของตนเองมากขึ้น ส่งผลถึงพฤติกรรมการทำงานที่ส่งเสริมกระบวนการ สร้างแรงจูงใจในการทำงาน และยังสอดคล้องกับของ วรพจน์ สิงหาราช (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานว่าแรงจูงใจทำให้พฤติกรรม ของมนุษย์มีพลัง มีทิศทาง และมีความรู้สึกร่าเริงที่ ต้องการจะบรรลุเป้าหมาย แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งของการ สร้างขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงานให้กับ บุคลากรในองค์กรหรือในโรงเรียน พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดความ ต้องการและการแสดงออกมา โดยตามปกติคนเรามี ความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่าง หรือมี พฤติกรรมแตกต่างกันแต่พฤติกรรมเหล่านี้จะแสดง ออกมาเพียงบางโอกาสเท่านั้น สิ่งที่จะผลักดันเอา ความสามารถของคนออกมาได้คือ แรงจูงใจนั่นเอง

ตัวแปรด้านปัจจัยจำแนก วัดได้จากตัวแปร สังเกตได้ คือ นโยบายของผู้บริหาร ภาวะผู้นำของ ผู้บริหารและความสัมพันธ์ในองค์กร แสดงว่าครูที่ ได้รับปัจจัยจำแนกด้านนโยบายและการบริหารงานของ ผู้บริหาร สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติใน หน่วยงานองค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงว่า ผู้บริหารต้องมีหลักการพิจารณาการมอบหมาย บุคลากรให้เหมาะสม จึงทำให้ครูมีความพึงพอใจต่อ กระบวนการบริหารงานของผู้บังคับบัญชา และยังมี ความพึงพอใจต่อการติดตามการปฏิบัติงานจาก ผู้บริหารผู้ ดังนั้นผู้บริหารสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับ ครูในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาการสอนอย่าง

ต่อเนื่อง สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับครูใน โรงเรียน พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดีในถ่ายทอดความรู้ และยังส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียน วางแผนพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่วนในด้านความสัมพันธ์ในองค์กร ครูต้อง สร้างความสามัคคีกันและให้ความช่วยเหลือกันในการ ปฏิบัติงานระหว่างเพื่อนร่วมงาน และการยอมรับนับ ถือในความรู้ ผลงาน และความสามารถในการ ปฏิบัติงานของครูภายในโรงเรียน ดังนั้นปัจจัยจำแนกนี้ เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในการ ปฏิบัติงานให้มีผลทางบวกดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ นฤป สืบวงษา (2552) การ บริหารงานบุคคลด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพใน การปฏิบัติราชการกับสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 พบว่า การบริหารงานบุคคลใน สถานศึกษา ได้มีการกระจายอำนาจการบริหารงาน บุคคลให้แก่สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ตามกรอบ ภาระงานที่สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐานกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านการสร้าง เสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการสถานศึกษา สามารถพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ข้าราชการ ครูมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติ หน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐาน วิทยฐานะวิชาชีพ ทำให้ครูมีสมรรถนะในการจัดการ เรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ให้ เป็นคนดีมีปัญญา สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่าง มีความสุขและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พร รุ่งกำจัด (2556) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานด้าน บุคคลที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติราชการ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มความชำนาญอันจะนำไปสู่ ประสิทธิภาพในการทำงาน ตลอดจนสร้างขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามี การแสดงออกทางความคิด และวิธีการตัดสินใจที่ แตกต่างกันไปตามบริบทของสถานศึกษา

ส่วนตัวแปรภูมิหลังของครูมีอิทธิพลทางลบ ต่อสมรรถนะครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วัดได้จาก

ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวบ่งชี้ คือ อายุ ระดับวุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ทำงานและประสบการณ์ฝึกอบรม เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ด้านประสบการณ์ทำงานมีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาตัวบ่งชี้ด้านอายุ แสดงให้เห็นว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานสูงและอายุมากจะมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานต่ำลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีอายุน้อย พึงจบการศึกษาใหม่ๆ มีความกระตือรือร้น มีความขยันในการปฏิบัติงาน จึงอาจทำให้มีสมรรถนะครูมากกว่าครูที่มีอายุมาก แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิหลังของครูที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในการปฏิบัติงาน ในโรงเรียนส่วนใหญ่จะส่งผลต่อทางบวก ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงควรที่จะทำการวิจัยในครั้งต่อไปเพื่อตรวจสอบและเพิ่มตัวแปรภูมิหลังของครูที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยข้างต้นพบว่าระดับสมรรถนะครูสามัญในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครู พบว่ามี 2 ตัวบ่งชี้ที่ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้เกิดภายในตัวของครู คือ บ่งชี้ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ เช่น ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูหาความรู้ทางวิชาการใหม่ๆ อยู่เสมอ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

1.2 จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรสมรรถนะครูทางบวก คือ ตัวแปรด้านปัจจัยแรงจูงใจและปัจจัยค่าจูน ดังนั้นผู้บริหารสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับครูในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับครูในโรงเรียน พร้อมเป็นแบบอย่างที่ดีในถ่ายทอดความรู้ และยังส่งเสริม

สนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนวางแผนพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้สมรรถนะของครูในการปฏิบัติงานสูง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ปรับเปลี่ยนแบบประเมินผลและวิธีที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะครูให้เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของสังคม รวมทั้งให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะครูและตัวแปรที่เกิดจากผลของสมรรถนะครู เช่น ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความพึงพอใจในการเรียนและด้านอื่นๆ

2.3 .ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเชิงสาเหตุของสมรรถนะครูทุกสังกัด ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรว่าส่งผลต่อสมรรถนะครูแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา คุณมี. 2557. ศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1-5. ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่6.
- ชลีพร ใช้ปัญญา. 2550. สมรรถนะของครูสุศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นฤป สืบวงษา. 2552. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการปฏิบัติหน้าที่ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เบญจวรรณ อินต๊ะวงศ์. 2554. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสายผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงษ์ศักดิ์ ดั่งทา. 2557. สมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พิณสุดา สิริธรรังศรี. 2552. รายงานการวิจัย ภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10-20 ปี.
- สุรีย์พร รุ่งกำจัด. 2556. ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานด้านบุคคลของสถานศึกษา อำเภองครักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553. คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วรพจน์ สิงห์ราช. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สมุทรปราการ เขต 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วรรณภา สิงห์ทอง. 2559. การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก.
- อุทัยรัตน์ ทองเนื้อตัน. 2558. สมรรถนะของพนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นครปฐม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Cooper, R.K., & Sawaf, A. 1997. Executive EQ intelligence in leadership and organization. New York: Grosser & Punum
- Marcoulides, G. A., & Schumacker, R. E. 2001. New developments and techniques in structural equation modeling. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.